

CUMHUR FERMAN HOCA'YA VEDA

Prof. Dr. Süleyman YÜKÇÜ*

Mayısın ılık bir gününde tanıdım, 1980 yılında. Beş aylık asistandım, ikinci Türkiye Muhasebe Eğitimi Sempozyumunda.

O, ne muhteşem kaşlardı öyle, ne azametli bakışlar; ürkek gözlerle izlemiştim kartal bakışları. Sonra 1989 yılının 25 Ekiminde keşişti yollarımız. Doçentlik jürimde idi, en tecrübeli hoca olarak. Herhalde jüri başkanı olur diye düşündüm. Öyle de oldu. "Nasıl bakacağım?" diye sordum kendi kendime. Nasıl bakacağım? o muhteşem kaşların altındaki gözlere?

Sınava girdim ürkek çekingen, işte tam karşımda, bütün ihtişamıyla tam karşımda duruyor. Aman Allahım o ne! Muhteşem kaşların altındaki gözler, yanaklar, dudaklar gülümseyerek bana bakıyor. Gel otur, korkma, çekinme, sen de bizdensin dercesine. Tonton gülümseme hiç eksilmedi sınav süresince. Ufak, tefek sorular ile geçştirdi sırasını. Üzmedi beni, Allah da onu üzmesin.

Sınav bitti. Dışarıya çıktım. İnanılır gibi değil doçent olmuşum, beynimde karımın karnındaki bebeğimiz varken. Dokuz gün sonra Onur geldi.

İşte olmuşum, doçent olmuşum, hem de Cumhur Ferman'ın bulunduğu bir jüriden doçent olmuşum. Mutluydum. Sonra birkaç toplantıda karşılaştık kendisiyle, hatır sormadan öteye gidemedi sohbetimiz. Şimdi öldüğünü öğrendim. "Başımız sağ olsun" deyivermek kolaycılık olurdu. "Üzüldüm" demek de. İyi ki diğer jüri üyelerim sağ ve sağlıklı. Onlara ve diğer muhasebe camiasına sağlıklar diliyorum.

* Dokuz Eylül Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Öğretim Üyesi.

Kaleme aldığım birkaç küçük dize ile veda ediyorum kendisine. Güle güle muhteşem kaşlar, kartal bakışlar güle güle.

BAŞINIZ SAĞ OLSUN

Kara gözlükler

Örtemez hüznü.

Siyah giysiler

Anlatamaz kederi,

Hiçbir kelime,

Hafifletmez acıyı

Hiçbir cümle,

Ölümün tesellisi olamaz.

Yine de başınız sağ olsun

Prof. Dr. Süleyman YÜKÇÜ

Dokuz Eylül Üniversitesi

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi